

JAG VILL ÅNGRA MIG MEN ...

En bok av Sheikh Muhammed Salih Al-Munajjid

Innehåll:

- **Introduktion**
  - **Faran att ta lätt på synder**
  - **Villkoren för att ångern ska accepteras**
  - **Stora gärningar av ånger**
  - **Ånger suddar ut det som varit tidigare**
  - **Kommer Allah att förlåta mig?**
  - **Ångern från den som dödat hundra**
  - **Vad ska jag göra när jag syndat?**
  - **Dåliga människor förföljer mig**
  - **De hotar mig**
  - **Mina synder förföljer mig**
  - **Ska jag erkänna?**
  - **Viktiga fatawa om ånger**
  - **Avslutning**
-

Prisad vare Allah, vi prisar Honom och söker Hans hjälp och förlåtelse. Vi söker skydd hos Allah från det onda i våra själar och från våra onda gärningar.

Den Allah vill vägleda, kan ingen vilseleda, och den som Allah vilseleder, kan ingen vägleda. Jag vittnar att det inte finns någon gud utom Allah ensam, utan någon partner eller like, och jag vittnar att Muhammed är Hans slav och Sändebud. Allah har beordrat de troende att ångra sig, Han säger:

Introduktion:

Troende!" Vänd er till Allah i ånger [över era fel och synder]; kanske ska det gå er väl i händer... [1]

Folk kan delas in i två grupper, de som ångrar sig och vänder sig till Allah, och de som gör fel,

det finns ingen tredje kategori. Allah säger:

... och de som inte ångrar sig gör sig skyldiga till en svår orätt [zaalimoon; de som gör fel, etc.] [2]

Vi lever i en tid då många människor har gått långt ifrån Allahs religion, synder och omoral har spritt sig, det finns ingen som är fri från frestelsen av de det dåliga utan den som är skyddad av Allah.

Hur som helst Allah kommer endast att tillåta att Hans ljus blir fullständigt, på så sätt har många människor vaknat upp från deras försumlighet.

De har blivit medvetna om deras plikter gentemot Allah, har ångrat deras oförsiktighet och synd, och har börjat gå mot ångerns ljus. Andra har blivit trötta på deras liv i misär och letar efter en väg ut från mörkret till ljuset.

Många möter dock hinder som står mellan dem och ånger, en del i dem själva och annat runtomkring. Av dessa anledningar har jag skrivit denna korta lektion, för att reda ut missförstånd, förskingra tveksamheter, förklara visdom och driva bort *Shaytan* [djävulen].

Följande är en diskussion som tar upp det farliga med synder, varefter jag förklarar villkoren för ånger, psykologiska botemedel, och *fataawa* (regler) baserade på bevis från Koranen och *Sunnah* [profetiska uttalande] som gäller de som ångrar sig. Detta följs av citat från lärda och mina egna sammanfattande kommentarer.

Jag ber Allah om fördel för detta till mig själv och mina muslimska bröder genom dessa ord. Jag ber inte om mer än att mina bröder ska be för mig och ge mig uppriktiga råd (*naseehah*). Må Allah acceptera vår ånger.

Faran att ta lätt på synder:

Du ska veta, må Allah visa barmhärtighet med mig och dig, att Allah har beordrat Hans slavar att ångra sig uppriktigt och har gjort det obligatoriskt. Han säger:

Troende!" Vänd er i uppriktig ånger [över era synder] till Allah... [3]

Allah har gett oss tid att ångra oss innan de hedrade skrivarna (*kiraaman kaatibeen* - änglarna som antecknar) skriver våra gärningar. Profeten ﷺ sade:

"Antecknaren på vänstra sidan lyfter sin penna (d.v.s. väntar med att skriva) i sex

timmar (detta kan referera till sex timmar a´ 60 minuter som räknas av astronomer, eller så kan det referera till kortare tidsperioder under dagen eller natten - *Lisaan al-Árab*) **innan han skriver muslimens syndiga gärning. Om han ångrar det och söker Allahs förlåtelse, skrivs gärningen inte ned, annars skrivs den ned som en gärning.**"[4]

Ytterligare en chans att ångra sig ges efter gärningen skrivits ned, detta tills döden kommer.

Problemet är att många idag inte sätter sitt hopp och fruktan till Allah. De är olydiga Honom genom att begå olika synder, dag och natt. Det finns de som testas genom att synden ser obetydlig ut, så de kan se en synd som liten (*saghaa'ir*). Han kan säga,

"Vad kan det göra för skada om jag tittar på eller skakar hand med en (icke-mahram) kvinna?"

De tänker inte när de ser kvinnor i tidningar och på TV. En del när de får höra att detta är *haraam* [förbjudet], kan till och med skämta,

"Hur farligt kan det vara?" Är det en stor synd (kabeerah) eller en liten (sagheerah)?"

Jämför denna attityd med följande *hadeether* berättade av Imaam al-Bokhaari - må Allah ha barmhärtighet med honom -:

Anas må Allah vara nöjd med honom sade:

"Du kan göra saker som i dina ögon är mindre viktigt än ett hår, men under Profetens □ tid brukade vi räkna det som saker som kunde förstöra en man."

Ibn Masóod må Allah vara nöjd med honom sade:

"Den troende ser sina synder som om han satt under ett berg som han var rädd skulle falla över honom, medan syndaren ser sina synder som en fluga som landar på hans näsa och han viftar bort den."

Kommer dessa människor förstå allvaret när de läser följande *hadith* från Profeten □?

"Akta er för de små synder som ofta ses på som obetydliga, för de är som en grupp människor som stannade på botten i dalen.

En av dem hämtade en pinne, och en annan hämtade en pinne, tills de samlat tillräckligt för att laga deras mat. Dessa små synder, om en person ska stå till

svars för dem, kommer de att förstöra honom.”

Enligt en annan rapport, sade han □:

”Akta er för små synder, för dem samlar sig tills de förstör en människa.” [5]

De lärda sa att när små synder följs av att man inte skäms eller ångrar sig, och utan fruktan för Allah, och de tas lätt på, då finns det en risk att de kommer räknas som stora synder. Och det sägs att ingen liten synd är liten om man fortsätter, och ingen stor synd är stor om man fortsätter att söka förlåtelse.

Så vi säger till den som är i denna situation:

Tänk inte på om synden är stor eller liten; tänk på Den som du inte lyder.

In sha Allah [om Allah vill], dessa ord kommer att hjälpa de som är uppriktiga, och som vet om deras brister och fel, och som inte yrkar på att göra fel och håller sig till dem. Dessa ord är till dem som tror på Allahs ord:

Säg (o Muhammed) till Mina tjänare att Jag är Den som ständigt förlåter. Den som ständigt visar barmhärtighet. [6]

och Hans ord

men Mitt straff [när det drabbar, innebär] det svåraste lidande. [7]

Det är viktigt att hålla dessa balanserade tankar i huvudet.

Villkoren för att ångern ska accepteras:

Ordet *Tawbah* (“ånger”) visar en djup mening, som har stor innebörd. Det är inte som många tror, endast en läppövning, efter att ha sagt det så kan personen fortsätta synda. Om du tänker på betydelsen av *aayah* [versen]:

... där [ni förmanas] att be er Herre om förlåtelse [för era synder] och att i ånger vända åter till Honom... [8]

kommer du förstå att ånger är något som är större och över att söka förlåtelse.

En sådan stor och viktig sak måste även ha villkor. De lärda har beskrivit villkoren för ånger,

baserade på Koranen och *Sunnah*. Dessa innefattar:

- Omedelbart upphörande av synden.
- Ånger för det som varit
- Beslutsamhet att inte återgå till synden
- Ersättning av offrens rättigheter, eller be om deras förlåtelse

En del lärda har detaljerat fler villkor vad gäller uppriktig ånger, vilka vi nämner här nedan med några exempel:

1. Synden ska lämnas endast för Allahs skull, inte för någon annan anledning, t ex att man inte kan göra synden för att man är rädd för vad folk ska säga.

Personen som slutar upp med synden för det negativa ryktet han får eller när han är bland folket, eller på jobbet, kan inte räknas som en som ångrat sig.

Personen som slutar upp med synden på grund av hälsoskäl, så som den som slutar med omoraliskt uppförande och promiskuitet av rädsla för smittsamma dödliga sjukdomar, eller för att det ska göra hans kropp eller minne svagt, räknas inte som en som ångrat sig.

Personen som vägrar att acceptera en muta av rädsla att personen som ger mutan kan vara från "lagstiftarna", som arbetar under täckmantel, kan inte räknas som en som ångrat sig.

Personen som slutar dricka vin eller ta droger för att han inte har tillräckligt med pengar för att köpa det, kan inte räknas som en som ångrat sig.

Personen som inte begår synder av anledningar som han inte kontrollerar kan inte räknas som en som ångrat sig. Lögnaren som blir stulen talförmågan, äktenskapsbrytaren som blir impotent, tjuven som blir av med sina lemmar i en olycka... alla dessa måste känna ånger för det de har gjort och aldrig vilja göra det igen. Profeten ﷺ sade:

"Ånger/samvetskval är ånger." [9]

Hos Allah är den som inte kan göra en gärning men vill göra det är de samma som den som gör det. Profeten ﷺ sade:

"Det finns bara fyra sorters människor i denna värld." (Den första) är en slav som

Allah har välsignat med rikedomar och kunskap, och han fruktar Allah vad som gäller det, och han använder det för att upprätthålla familjebanden, och erkänner Allahs rätt över dem. Han har den högsta statusen. (Den andra är) en slav som Allah har gett kunskap, men inte rikedomar.

Hans avsikt är uppriktig, och han säger, "Om jag bara hade rikedomar, skulle jag göra (goda gärningar) som den och den (den första slaven)". Han blir belönad efter sin avsikt, så belöningen är den samma. (Den tredje är) en slav som Allah har gett rikedomar, men inte kunskap.

Han spenderar sina pengar utan mål, varken frukta Allah vad som gäller dem eller använda dem för att upprätthålla familjebanden eller erkänner Allahs rätt över dem. Han har den lägsta statusen. (Den fjärde är) en slav som Allah har gett varken rikedomar eller pengar.

Han säger 'Om jag hade rikedomar, skulle jag göra (dåliga gärningar) som den och den (tredje slaven). Han vill bli straffad enligt hans avsikt, så bördan med synder blir lika.' [10]

2. Den som ångrat sig ska känna att synden är motbjudande och skadlig. Detta betyder att om en person ångrat sig uppriktigt, inte kan känna njutning eller glädje när han kommer ihåg sina tidigare synder, eller känna viljan att upprepa dem i framtiden.

I boken *Al-Daa' wa'l-Dawaa'* och *al-Fawaa'id*, Ibn al-Qayyim – må Allah ha barmhärtighet med honom – berättar många av de skadliga resultaten när man syndar, inklusive följande:

Förlorandet av kunskap – fjärmande känslor i hjärtat – svårigheter i alla ens affärer – fysisk svaghet – viljan att lyda Allah försvinner – välsignelser försvinner – bristande framgång från Allahs hjälp (*tawfeeq*) – trånghet i bröstet, olycka – generationer av dåliga gärningar – vanan att synda – vanheder i Allahs ögon – vanheder i folkets ögon – djurens förbannelse – dräkten av skam – förseglandet av hjärtat och att bli inkluderad i Allahs förbannelse – inte få sin *du'aa* besvarade – korruption på land och hav – förlust av självrespekt och heder – förlust av skamkänslor – förlust av välsignelser – utsätta sig för Allahs vrede – känslor av oro och förskräckelse i syndarens hjärta – falla in i *Shaytans* klor – ett olyckligt slut – straff i Nästa Liv.

Denna förklaring till de skadliga konsekvenserna av synder man gör borde få vem som helst att hålla sig borta från alla typer av synder, men en del människor ger upp en synd men snart blir de offer för en annan, av olika orsaker, bland andra:

- De tror att den nya synden är mindre viktig
- De har en större dragning till den, åtrån för det är starkare
- På grund av att omständigheterna gör denna synd lättare jämfört med andra, vilka skulle kräva större uppoffringar; det betyder att den lätta synden är lätt tillgänglig och vidspridd.
- Alla hans vänner begår denna synd, och det är för svårt för honom att vara ifrån dem
- För synden är ett sätt att få högre status bland hans kamrater, och han vill inte ge upp sin status, så han fortsätter att synda. Detta kan hända de som har en hög position i gäng. Detta hände den skamlösa poeten Abu Nawaas, då en annan poet Abu'l-'Ataahiyah- må Allah ha barmhärtighet med honom – skulle råda honom om hans synder. Abu Nawaas svarade:

“Ser du mig, O 'Ataahi, ge upp dessa nöjen, Ser du mig förlora min status hos mitt folk för ett liv av gudsfruktan?”

- Slaven ska skynda att ångra sig, för förseningar är en synd i sig själv som kräver ånger.
- Han ska vara rädd att hans ånger kan vara bristande på något sätt, och han ska inte ta för givet att hans ånger blivit accepterad, han ska inte vara självbelåten eller säker på Allahs Plan.
- Han ska göra igen de plikter han försummat tidigare, så som betala *zakaat* som han inte betalat tidigare – för det är en rätt Allah har och den fattiges rätt – och så vidare.
- Han ska undvika platsen där synden begicks om hans närvaro där får honom att begå samma synd igen.
- Han ska undvika de som hjälpte honom att begå synden. [11]

Allah säger:

Den Dagen skall de som förut var nära vänner bli varandras fiender, [alla] utom al-muttaqoon (de som fruktar Allah). [12]

Dåliga vänner kommer att förbanna varandra på Domedagen, det är därför du ska hålla dig borta från dem efter att du har ånkrat dig, och varna andra om dem om de inte lyssnar till din *da'wah* och råd.

Du ska inte låta *Shaytaan* lura dig att återvända till dem för att du vill råda dem, speciellt om du vet att du är svag och inte kan motstå denna frestelse.

Det finns många fall där folk fallit tillbaka till synd efter de gått tillbaka till dåliga människors sällskap.

- Han ska förstöra de haraam saker han äger, så som alkohol, musik instrument (som 'ood – ett sträng instrument – och *mizmaar* – blåsinstrument), *haraam* bilder och filmer, värdelös litteratur och statyer. De ska brytas, förstöras eller brännas. Att göra sig av med dessa faller från *jaahiliyyah* [tiden innan Islam] när man vänder till ett nytt blad är nödvändigt. Hur ofta har det inte hänt att de som har kvar saker avfaller deras ånger och går vilse efter att ha blivit vägleda! Må Allah hjälpa oss att vara stadiga.
- Han ska välja rättfärdiga vänner som kan hjälpa honom istället för dåliga vänner. Han ska sträva efter att gå till samlingar där man kommer ihåg Allah så han kan få mer kunskap. Han ska fylla sin tid med värdefulla saker så att *Shaytaan* inte finner vägar som påminner honom om det förflutna.
- Han ska bygga upp sin kropp som blivit matad med otillåtna saker, genom att lyda Allah och försöka göra sitt bästa att ge den lagliga saker så att kroppen blir stark igen.
- Han ska ångra sig innan dödsrosslingen låter i hans hals (innan döden är nära förestående), och innan solen reser sig i väst (ett av de stora Tecknen på Domedagen), Profeten ﷺ sade:

“Den som ångrar sig innan dödsrosslingen når hans hals, kommer Allah att acceptera det från honom.” [13]

och

“Den som ångrar sig innan solen reser sig i väst, så accepterar Allah hans ånger.” [14].

Stora gärningar av ånger:

Här ska vi se exempel på ånger bland den tidiga generationen av detta *Ummah*, Profeten ﷺ följeslagare:

Buraydah må Allah vara nöjd med honom berättade att Maa'iz ibn Maalik al-Aslami må Allah vara nöjd med honom kom till Profeten ﷺ och sade:

"O Allahs Sändebud, jag har gjort fel mot mig själv genom att begå äktenskapsbrott, och jag vill rena mig."

Profeten □ nekade honom. Nästa dag kom han tillbaka och sade:

"O Allahs Sändebud, jag har begått äktenskapsbrott."

Och Profeten □ nekade honom ännu en gång. Profeten □ skickade efter sitt folk och frågade dem,

"Vet ni om han har några psykiska besvär?" "Har ni någonsin märkt något konstigt uppförande hos honom?"

De svarade,

"Vad vi vet är att han är vid sitt sinnes fulla bruk". Han är bland de rättfärdiga, så vitt vi kan se."

Maa'iz må Allah vara nöjd med honom kom tillbaka en tredje gång, Profeten □ skickade efter han folk också, och de berättade att det inte var några fel på honom eller hans förstånd. På den fjärde dagen lät Profeten □ ett hål grävas åt honom, och beordrade att han skulle stenas. En Ghaamidi kvinna kom och sade,

"O Allahs Sändebud, jag har begått äktenskapsbrott så rena mig."

Profeten □ nekade henne. Nästa dag kom hon tillbaka och frågade,

"Varför nekar du mig?" "Kanske nekar du mig som du nekade Maa'íz, men vid Allah jag är gravid."

Han □ sade,

"Nej (jag kommer inte att utföra straffet)." "Gå iväg tills du har fött barnet."

Efter att hon fött barnet, kom hon med barnet inlindat i tyg och sade,

"Här jag har fött honom."

Profeten □ sade,

"Gå iväg och amma honom tills han är avvänd."

Efter hon avvant honom, kom hon med barnet som höll en bit bröd i sin hand, och sade:

"O Allahs Sändebud, här är han, jag har avvant honom och han äter fast föda nu."

Barnet gavs bort till en muslim för att tas hand om, varefter Profeten ﷺ beordrade att en brösthöjds djupa hål skulle grävas till henne, och att hon skulle stenas. Khaalid ibn al-Waleed må Allah vara nöjd med honom tog upp en sten som han kastade på hennes huvud. Blod sprutade ut över hennes ansikte och han svor till henne. Profeten ﷺ hörde vad han sade, och sade till honom:

"Ta det lugnt, O Khaalid!" Vid Han vars hand min själ ligger, hon har ångrat sig på ett sätt som om skattesamlaren hade gjort det skulle han ha blivit förlåten." [14].

Sedan beordrade han att begravningsbön skulle göras för henne, och hon begravdes.

Enligt en annan källa, 'Omar må Allah vara nöjd med honom sade:

"O Allahs Sändebud, du lät henne stenas och nu ber du för henne!"

Han ﷺ sade:

"Hon har ångrat sig på ett sätt som om det skulle delas ut bland 70 människor i Madeenah, skulle det vara tillräckligt för dem. Kan du hitta någon som är bättre än den som ger upp hennes själ för Allahs skull?" [15].

Ånger suddar ut det som varit tidigare:

Man kan säga:

*"Jag vill ångra mig, men vem kan lova mig att Allah kommer att förlåta mig om jag gör det?"
Jag vill följa den Rätta Vägen, men känner mig tveksam. Om jag visste säkert att Allah skulle förlåta mig skulle jag definitivt ångra mig."*

Jag skulle vilja svara dessa tveksamhets känslor att *Sahaba* kände detta också. Om du tänker noga på följande rapporter, så kommer känslorna du känner försvinna, *in sha Allah*.

Imam Muslim – må Allah ha barmhärtighet med honom – berättade historien om hur 'Amr ibn al-'Aas må Allah vara nöjd med honom kom till Islam:

"... När Allah satte kärlek för Islam i mitt hjärta, kom jag till Profeten ﷺ som sade:

'Räck fram din hand så jag kan ge bayáh (trohetseden) till dig.

Han räckte fram hans hand, men jag drog tillbaka min egen hand.

Hanfrågade,

"Vad är det, O Ámr?"

Jag sade,

"Det finns ett villkor".

Han □ frågade,

"Vad är det för villkor?"

Jag sade:

"Att jag blir förlåten."

Han □ sade:

'Vet du inte, O 'Amr, att Islam tar bort det som var innan, Hijra (emigrera för Allahs skull) tar bort det som kom tidigare, och Hajj tar bort det som kom tidigare?'

Imaam Moslim - må Allah ha barmhärtighet med honom - berättade från Ibn 'Abbaas må Allah vara nöjd med honom att en del av *mushrikeen* dödade, väldigt mycket, och de begick äktenskapsbrott, väldigt mycket. Varefter de kom till Muhammed □ och sade:

"Det du säger och det du försvarar är gott, om du kunde berätta för oss att det finns försonande för det vi gjort."

Allah uppenbarade då orden:

Och de anropar aldrig en gudom vid sidan av Allah och de berövar aldrig en människa livet - som Allah har förklarat heligt - annat än i rättfärdigt syfte, och de avhåller sig från äktenskapsbrott. Den som begår dessa synder skall sona dem med en exemplarisk bestraffning. [16]

Säg, [Muhammad] till Mina tjänare:" Om ni har gjort orätt mot er själva genom att överträda [Mina bud], misströsta då inte om Allahs nåd... [17]

Kommer Allah att förlåta mig?

Man kan säga:

"Jag vill ångra mig, men mina synder är verkligen många." Det finns ingen slags omoralisk gärning, ingen synd man kan tänka sig eller annat, som jag inte har begått. Det är så dåligt att jag inte vet om Allah kan förlåta mig för de saker jag gjort genom åren."

Som svar skulle jag säga att detta är inte ett unikt problem, det delas av många andra som vill ångra sig. Låt mig ge ett exempel om en ung man som frågade följande fråga. Han började synda väldigt tidigt, och när han bara var 17 år, hade han en lång lista på alla sorters omoraliska gärningar, stora och små, med olika människor, gammal som ung.

Han hade till och med smädat en ung flicka. En lång lista med stölder. Varefter han sade:

"Jag har ånkrat mig till Allah." Jag ber tahajjud på nätterna ibland, och fastar varje måndag och torsdag, och jag läser Koranen efter Fajr bönen. Kommer min ånger att göra någon nytta?"

Den vägledande principen för muslimer refererar till Koranen och *Sunnah* när vi letar efter regler, lösningar och botemedel. När vi går till Koranen finner vi att Allah säger:

Säg, [Muhammad] till Mina tjänare!" Om ni har gjort orätt mot er själva genom att överträda [Mina bud], misströsta då inte om Allahs nåd. Allah förlåter alla synder; Han är Den som ständigt förlåter, Den som ständigt visar barmhärtighet! "Vänd åter till Allah och underkasta er Hans vilja... [18]

Detta är svaret på detta speciella problem. Saken är uppenbar och behöver inte vidare förklaringar. Känslan att ens synder är för stora för att kunna förlåtas av Allah kommer från olika faktorer:

- Slavens frånvarande på en viss tro, vidden av Allahs barmhärtighet
- Bristande tro att Allah har förmågan att förlåta alla synder
- Svaghet i en av hjärtats gärningar, nämligen hopp
- Oförmågan att förstå effekten av att ånger suddar bort synder

Vi svarar på dessa punkter här:

- Det är tillräckligt att citera Allahs ord;

... Min nåd och Min barmhärtighet når överallt... [19]

- Det är tillräckligt att citera en *Saheeh hadeeth Qodsi*:

Allah säger:

“Den som vet att Jag kan förlåta alla synder, jag ska förlåta honom, och Jag ska inte bry Mig så länge han inte associerar något med Mig.” [20].

Detta refererar till när slaven möter sin Herre i Nästa Liv.

- Det kan vara läkande att referera till *hadeeth Qodsi*:

“O Adams söner, så länge ni ropar på Mig och sätter er tillit till Mig, kommer jag att förlåta er för det ni gjort, och jag ska inte bry mig. O Adams söner om era synder skulle nå molnen på himlen, och ni skulle be Mig om förlåtelse, skulle Jag förlåta er och jag skulle inte bry mig. O Adams söner, om ni skulle komma till Mig med synder nästan lika stora som jorden, och ni skulle möta Mig utan att associera något med Mig, så skulle Jag ge er förlåtelse nästan lika stor som jorden.” [21].

- Det är tillräckligt att citera en *Saheeh hadeeth* från Profeten ﷺ:

“Den som ångrar sig från sina synder är som den som inte syndat.” [22].

För de som inte kan förstå att Allah kan förlåta en sådan samling synder citerar vi följande hadeeth:

Ångern från den som har dödat hundra:

Abu Sa'eed Sa'd ibn Maalik ibn Sinaan al-Khudri må Allah vara nöjd med honom berättade att Profeten ﷺ sade:

“Det fanns en man från de folk som varit innan er som dödade 99 människor.” Varefter han frågade den som var mest lärd på jorden, och han blev skickad till en eremit, så han gick till honom, och berättade att han dödat 99 människor, och frågade om han kunde bli förlåten. Eremiten sa, ”Nej,” så han dödade honom, och hade nu kommit upp i 100.

Sedan frågade han efter den som var mest lärd på jorden, och blev skickad till en lärd man. Han berättade för honom att han dödat 100 människor, och frågade om han kunde bli förlåten. Den lärde mannen svarade, 'Ja, vad kan komma emellan dig och ånger? Gå till den och den staden, för där finns ett folk som dyrkar Allah.

Gå och dyrka med dem, och återvänd inte till din stad för det är en dålig plats." Så mannen gav sig av, men när han var halvvägs kom dödsängeln till honom, och Barmhärtighet änglarna och änglarna av Vrede började argumentera över honom.

Barmhärtighet änglarna sa: "Han hade ångrat sig och letade efter Allah." Vredes änglar sa: "Han gjorde aldrig någonting bra."

En ängel i mänsklig form kom till dem, och de bad att han skulle bestämma i detta fall. Han sa: "Mät distansen mellan de två länderna (hans hemstad och staden han var på väg till), och den av de två som är närmast honom tillhör han." Så de mätte avstånden, och fann att han var närmast den stad han var på väg till, så Barmhärtighets änglar tog honom." [23]

Enligt en rapport i *al-Saheeh*:

"Den rättfärdiga staden var en handlängd närmare, så han räknades till dess folk."

Enligt en annan rapport i *al-Saheeh*:

"Allah beordrade (den onda staden) att gå längre bort, och (de rättfärdiga staden) att komma närmare, och sa: 'Mät distanserna mellan de två, ' och de fann att han var en handlängds avstånd närmare den rättfärdiga staden, så han blev förlåten."

Vad kan komma mellan en person och ånger? Tror du att din synd är större än denne mans synd, vars ånger Allah accepterade? Varför misströsta? Saken är till och med större än detta, Tänk på Allahs ord;

Och de anropar aldrig en gudom vid sidan av Allah och de berövar aldrig en människa livet - som Allah har förklarat heligt - annat än i rättfärdigt syfte, och de avhåller sig från äktenskapsbrott.

Den som begår dessa synder skall sona dem med en exemplarisk bestraffning [och] på Uppståndelsens dag skall hans straff fördubblas och han skall gå bort med skammen för att lida detta straff i evighet.

De skall inte straffas som visar ånger och blir troende och lever ett rättskaffens liv. I stället för deras dåliga handlingar skall Allah sätta goda handlingar, därför att Allah är förlåtande, barmhärtig.[24].

Stanna till och tänk på denna fras:

... istället för deras dåliga handlingar skall Allah sätta goda handlingar... [25]

Detta kommer att förklara Allahs omfattande grace och tjänst. De lärda har definierat detta **"i stället för"** i två grupper:

- Byta dålig karaktär till bra, så *shirk* ändras till sann tro, äktenskapsbrott till kyskhet, lögner till sanningsenlighet, svek till pålitlighet, etc.
- Byta dåliga gärningar man har gjort till goda gärningar på Domedagen. Tänk på Allahs ord:

... istället för deras dåliga handlingar skall Allah sätta goda handlingar...

Det står inte att en dålig gärning byts mot goda gärningar (av lika värde).

Det kan vara mindre, samma, eller mer, i nummer eller vikt. Det beror på uppriktigheten som den som ångrat sig haft. Kan du tänka dig större tjänst än denna? Se hur denna gudomliga generositet ytterligare förklaras i en *hadeeth*:

'Abd al-Rahmaan ibn Jubayr - må Allah ha barmhärtighet med honom -berättade från Abu Taweel Shatb al-Mamdood - må Allah ha barmhärtighet med honom - att han kom till Profeten ﷺ (en annan källa säger att en gammal man vars ögonbryn fallit ner över ögonen (dvs. han hade insjunkna ögon) kom och ställde sig framför Profeten ﷺ lutandes på en pinne) och sade:

"Vad säger du om en man som begått alla synder, utan att lämna ute någon synd, stor eller liten (enligt en annan källa: om hans synder skulle delas ut bland jordens befolkning, skulle det förstöra dem). Kan en sådan man ångra sig?" Profeten ﷺ frågade,

"Har du blivit Muslim?"

Han svarade:

"Jag vittnar att det inte finns någon gud utom Allah och att du är Allahs Sändebud."

Profeten ﷺ sade:

"Gör goda gärningar och håll dig borta från dåliga gärningar, så kommer Allah att vända dem alla till goda gärningar åt dig."

Han frågade,

"De gärningar jag gjort av svek och omoral?"

Profeten ﷺ sade:

"Ja, (de också)."

Mannen sade,

"Allahu Akbar (Allah är större)!" och fortsatte glorifiera Allah tills han inte syntes mer. [26]

Den som vill ångra sig kan nu fråga sig:

"När jag var vilse och inte ens bad, vilket betyder att jag var utanför Islam, gjorde jag några bra gärningar. Kommer jag att bli belönad för dessa gärningar efter att jag ånkrat mig, eller de borta med vinden?"

Svaret på frågan kan hittas i följande hadeeth: 'Urwah ibn al-Zubayr - må Allah ha barmhärtighet med honom - berättade att Hakeem ibn Hizaam - må Allah ha barmhärtighet med honom - sa att han sagt till Profeten ﷺ:

"O Allahs Sändebud, tror du att jag kommer få belöning för de (bra) saker så som allmosor, fria slavar och uppehålla familjebanden som jag gjort i Jaahiliyyah (okunskapens tid innan Islam)?"

Profeten ﷺ sade:

"Du blev muslim på grund av det goda du redan gjort." [27]

Dessa synder blir förlåtna, dessa dåliga gärningar blir till goda gärningar, och de goda gärningar som gjordes under jaahiliyyah kommer fortfarande räknas till din fördel efter att du har ånkrat dig. Vad kan någon vilja mer än detta?

Vad ska jag göra när jag syndat?

Man kan säga:

"Om jag begår en synd. Hur kan jag ångra mig på en gång? Finns det något jag ska göra efter begått en synd?"

Svaret är att det finns två saker som kan göras efter begått synder. Det första är att känna ånger i hjärtat och besluta att inte upprepa synden.

Detta är resultatet av den som fruktar Allah. Den andra är att göra fysisk agerande av olika sorters goda gärningar, så som att be *salaat al-tawbah* (bönen av ånger). Abu Bakrah må Allah vara nöjd med honom sade: *"Jag hörde att Profeten ﷺ sade:*

'Det finns ingen man som begår en synd, varefter han reser sig, renar sig själv, ber två rak'ah och söker Allahs förlåtelse, utan att Allah förlåter honom.' [28].

Därefter reciterade han *ayahn*:

De som, om de begår en skamlös handling eller [på annat sätt] tillfogat sig orätt, minns Allah och ber Honom om förlåtelse för sina synder - vem kan förlåta synder utom Allah? - och som inte fortsätter att begå sådana handlingar mot bättre vetande. [29]

Andra *Saheeh* rapporter beskriver om man gör två *rak'ah* kommer det försona för synderna. Kortfattat:

- Han ska göra *wudoo'*.

"Det finns inte någon som gör *wudoo'* och gör det noggrant, utan att hans synder faller med vattnet från de tvättade lemmarna eller med de sista dropparna vatten."

- Han ska göra *wudoo'* bra. Att göra *wudoo'* bra inkluderar att säga "*Bismillah*" i början, och recitera någon av de *dua'* efter, så som:

"Ash-hadu an laa ilaaha ill-Allah wahdahu laa shareeka lah, wa ash-hadu anna Muhammadan 'abduhu wa rasooluhu".

Eller

"Allaahumma'j'alni min al-tawwaabeen wa'j'alni min al-mutahhareen [O Allah, låt mig vara bland dem som ångrar sig och de som blir renade.]"

Eller

"Subhaanak Allaahumma wa bi hamdika ash-hadu an laa ilaaha illa anta, astaghfiruka wa atoobu ilayk [Ära och pris till dig O Allah. Jag vittnar om att det inte finns någon gud utom Du. Jag söker Din förlåtelse och Jag ångrar mig till Dig]."

Att säga någon av dessa *dua'* efter *wudoo'* ger en stor belöning.

- Han ska stå och göra två *rak'ah* för bön.
- Han ska inte göra fel eller glömma någon del i bönen.
- Han ska inte låta hans tankar vandra iväg.
- Han ska koncentrera sig ordentligt och tänka på Allah när han ber.
- Därefter ska han söka Allahs förlåtelse.

Resultatet blir att hans tidigare synder blir förlåtna, och han blir lovad Paradiset.[30]

Detta ska följas av mer goda gärningar och gärningar av lydnad till Allah. När 'Omar må Allah vara nöjd med honom förstod att han gjort misstaget att vara oense med Profeten ﷺ under *al-Hudaybiyahs* fälttåg, sade han:

"På grund av detta gjorde jag många gärningar."

Dvs. rättfärdiga gärningar, som försoning för den synden.

Tänk på det exempel som ges i följande *Saheeh hadeeth*: Profeten ﷺ sade:

"Den som gör en dålig gärning sedan en bra gärning är som en man som bär en åtsittande rustning som nästan kväver honom; när han gör en god gärning, blir den lite lösare, och när han gör ännu mer goda gärningar blir den ännu lösare, tills den faller av honom och faller till marken." [31].

Så goda gärningar frigör syndaren från olydnadens fängelse, och tar honom till den nya modiga världen av lydnad till Allah.

Ibn Mas'ood må Allah vara nöjd med honom sade: "En man kom till Profeten ﷺ och sade:

'O Allahs Sändebud, jag fann en kvinna i en trädgård och jag gjorde allting med henne (kysste och kramade henne) utom det (samlag), gör med mig vad du vill.'

Profeten ﷺ sade ingenting, och mannen gick iväg. Omar må Allah vara nöjd med honom sade:

'Allah täckte hans synd. Han skulle också ha täckt den.'

Profeten ﷺ följde mannen med blicken varpå han sade:

"Ta honom tillbaka till mig"

Så de tog honom tillbaks, och Profeten ﷺ reciterade för honom:

Och förrätta bönen vid dagens början och dess slut och under nattens första timmar - de goda handlingarna driver bort de dåliga. Detta är en påminnelse för dem som vill minnas [Allah]! [32]

Enligt en annan rapport från 'Omar må Allah vara nöjd med honom, Mu'aadh må Allah vara nöjd med honom sades:

"O Allahs Sändebud, gäller det här bara för honom eller gäller det alla människor?"

Profeten ﷺ sade:

"Nej det gäller alla människor." [33]

Dåliga människor förföljer mig:

Du kanske säger:

"Jag vill ångra mig men mina dåliga vänner förföljer mig vart jag än går, om dem får veta att jag gjort något nytt, anfaller de mig, och jag är för svag för att motstå dem."Vad kan jag göra?"

Vårt svar är:

Bär detta med tålamod, för detta är hur Allah prövar Hans uppriktiga slavar, så att Han kan urskilja de sanningsenliga från lögnarna, de goda från de dåliga.

Efter att ha tagit det första steget på den Rätta Vägen, stå stadigt och bibehåll. Dessa människor är satan bland människor och *jinner*, som kommer att gå samman för att ta dig bort från den rätta vägen. Strunta i dem. Till en början kommer de att säga att detta snart kommer att försvinna, en tillfällig kris som inte kommer att hålla i sig. Konstigt nog, dessa människor säger ofta om gamla vänner som börjat vandra vägen av ånger, "*Vilken ondska han fallit in i!*"

En av dessa onda människor, när en gammal pojkvän slängde luren i örat på henne för att han ångrat sig och inte ville ha något mer med denna synd att göra, ringde hon tillbaka några dagar senare och sa, "Kanske den onda tanken han haft upphört nu"! Allah säger:

Säg," Jag söker skydd hos människornas Herre,

Människornas Konung,

Människornas Gud,

Mot det onda som den förrädiske frestaren,

Viskar i människornas hjärtan,

[och viskar] genom [onda] osynliga väsen och [deras likar bland] människorna. [34]

Har din Herre mer rätt till lydnad än dessa människor som kallar till det onda?

Du ska veta att dessa människor kommer att förfölja dig och kommer använda alla sätt som är möjliga för att få dig tillbaka till synder.

En ung man berättade för mig att han hade haft en flickvän som efter att han ångrat sig, brukade hon säga till hennes förare att följa efter honom, och hon brukade kalla på honom från bilfönstret medan han var på väg till moskén!

Men Allah säger:

Allah stärker de troende med det ord vars sanning står fast i denna värld (dvs. de kommer att fortsätta dyrka Allah Ensam och ingen annan) och i evigheten...[35]

De kommer att påminna dig om det förflutna och få dina synder att se attraktiva ut, genom att påminna dig, bilder, brev... Bry dig inte om dem. Var på din vakt hur de försöker fresta dig. Kom ihåg historien av Ka'b ibn Maalik må Allah vara nöjd med honom, en stor

kompanjon till Profeten ﷺ. Profeten ﷺ beordrade alla hans kompanjoner att ta avstånd från Ka'ab må Allah vara nöjd med honom för att han hade stannat kvar och inte följt med fälttåget till *Tabook*. Denna bojkott skedde ända tills Allah bestämt sig angående honom. *Kaafir* kungen över *Ghassaan* skickade ett brev till Ka'ab må Allah vara nöjd med honom där han sade:

"Vi vittnar om att din mästare har behandlat dig dåligt. Allah har inte satt dig i ett hus av förnedring och förlust, så kom till oss vi kommer att ta hand om dig."

Kaafiren ville vinna över en muslim så att han skulle lämna *Madeenah* och bli förlorad i land av *kufur*. Hur reagerade denna stora *Sahaabin*?

Ka'ab må Allah vara nöjd med honom sade:

"Efter att jag läst detta sa jag, 'Detta är också ett test, ' och kastade in brevet i elden i ugnen."

Detta är hur en muslim, man eller kvinna, ska hantera allt som skickas från dåliga människor; bränn det i askan, och medan du bränner det tänk då på Elden i Helvetet.

Allah säger:

[Muhammad,] visa tålamod! - Allahs löfte är sanning! Och låt inte dem som saknar övertygelse rubba dig i ditt lugn [och din beslutsamhet]!^[36]

De hotar mig:

Du kanske säger:

"Jag vill ångra mig men mina gamla vänner hotar att berätta om mitt förflutna och berättad mina hemligheter för alla." De har bilder och andra papper som de kan använda emot mig. Jag är orolig över mitt rykte och rädd!"

Vårt råd är:

Kämpa emot dessa vänner till *Shaytaan*. *Shaytans* list är svaga, och allt trick *Iblees* hjälpare har emot dig vittras sönder i ansiktet på den riktigt troende som har tålamod och ståndaktighet.

Du ska veta att om du försöker muta/försona dem så kommer de bara ha mer bevis emot dig,

och du blir förr eller senare förloraren. Betala inte eller bekymra dig inte över dem, Allah kommer att hjälpa dig att handskas med dem och säg:

"Hasbi Allaah wa ni'm al-wakeel (Allah är tillräcklig för mig och Han är den som Bäst Ordnar affärer.)"

När Profeten ﷺ var rädd för folket, sade han:

"Allaahumma innaa naj'aluka fi nuhoorihim wa na'oodhu bika min shuroorihim (O Allah, vi ber Dig att gripa tag i deras halsar och vi söker skydd hos Dig från deras onda.)"[37]

Det är sant att det är en svår situation. Ta en fattig flicka som har ångrat sig, när hennes tidigare pojkvän ringer henne och hotar med att:

"Jag har spelat in våra konversationer och har bilder på dig. "Om du vägrar att gå ut med mig ska jag vanhedra dig inför din familj."

Hon är verkligen i en oundviklig situation.

Se på vilket sätt *Shaytans* vänner öppnar ett psykiskt krig på de sångerskor och skådespelare, kvinnor som män, som har ångrat sig. De sprider det värsta av det de tidigare gjort på marknaden, för att sätta tryck på dem. Men Allah är med dem som fruktar Honom och de som ångrar sig.

Han är Vännen och den Som Stödjer den troende. Han kommer inte att överge eller försaka dem. Aldrig har någon sökt Hans skydd och blivit nekad. Kom ihåg att med umbärande kommer välbehag, och efter varje svårighet kommer lättnad/befrielse.

Följande berättelse stödjer uppenbart det vi säger. Detta är berättelsen om en stor och modig *Sahabi* Marthad ibn Abi Marthad al-Ghanawi må Allah vara nöjd med honom, som brukade hjälpa förtryckta muslimer från *Makkah* till *Madeenah* i hemlighet.

Det fanns en man som hette Marthad ibn Abi Marthad, som brukade smuggla muslimska krigsfångar från *Makkah* till *Madeenah*. Det fanns en prostituerad i *Makkah*, som kallades *Ánaaq*, som varit en vän till Marthad. Marthad hade lovat att ta en fånge från *Makkah* till *Madeenah*. Han sade:

"Jag kom i skuggan till en av Madeenahs trädgårdar en mån upplyst natt, då Ánaaq kom och såg min skugga vid trädgården."

När hon närmade sig mig kände hon igen mig och sade:

"Marthad?"

Jag sade,

"Marthad."

Hon sade:

'Välkommen! Kom och stanna med oss i natt.'

Jag sade:

'O 'Anaaq, Allah har förbjudit Zinaa (olagliga sexuella relationer) Hon ropade, 'O Ni människor i detta läger! Denna man tar er fångar härifrån!'

Åtta människor kom efter mig, jag klättrade upp på al-Khandamah (ett berg utanför en av Makkahs ingångar) och gömde mig i en grotta. De kom och stod precis ovanför mig, men Allah gjorde dem blinda så de såg mig inte, så de vände tillbaks. Jag kom tillbaks till min vän (fången han planerade att ta med sig till Madeenah) lyfte upp honom, och han var en tung man. När vi kommit till al-Udhkhar, lösgjorde jag honom från hans kedjor. Varefter jag bar honom igen, resan kändes väldigt svår. När jag kommit fram till Madeenah, gick jag till Profeten ﷺ och frågade honom,

"O Allahs Profet, skall jag gifta mig med Ánaaq?"

Jag frågade honom två gånger. Profeten ﷺ fortsatte att vara tyst och svarade mig inte alls, tills följande aayah uppenbarades:

Äktenskapsbrytaren tar inte någon annan än en äktenskapsbryterska eller en kvinna som dyrkar avgudar till hustru och ingen tar en äktenskapsbryterska till hustru utom en äktenskapsbrytare eller en avgudadyrkare. Sådana [förbindelser] är förbjudna för de troende. [38]

Varefter Profeten ﷺ sade:

'O Marthad, låt ingen man skyldig till otukt eller äktenskapsbrott gifta sig med någon annan än en kvinna med samma anklagelse, eller en otroende; låt inte någon förutom en sådan man eller en otroende gifta sig med en sådan kvinna, så

gift dig inte med henne.” [39]

Ser ni hur Allah skyddar de som tror och hur Han är med dem som gör gott? Men om det värsta blir till det värsta, och det du varit rädd för sker – att de sprider saker om dig – det du behöver göra är att vara ärlig och förklara din situation till andra. Säg:

”Ja, jag gjorde synder, men nu har jag ånkrat mig till Allah, så vad vill ni att jag ska göra?”

Vi ska komma ihåg att den sanna vanhedern inte sker i denna värld, utan i Nästa Liv, på Domedagen, Dagen av det Stora Förödmjukelsen, inte framför en eller två hundra människor, inte framför en eller två tusen, utan framför hela skapelsen, änglar, *jinner* och människor, alla människor från Adam frid vare med han till den sista människan. Låt oss komma ihåg Ibraheems frid vare med han *dua´*:

Och förnedra mig inte på Uppståndelsens dag, den Dag då varken rikedomar eller söners [mångfald] skall vara till gagn och då bara den [kan känna sig trygg] som stiger fram inför Allah med rent hjärta.[40]

Vid tider av smärta, sök hjälp med Profeten ﷺ *dua´*:

“Allaahumma ustar ‘awraatanaa wa aamin raw‘aatanaa. Allaahumma aj‘al tha‘ranaa ‘ala man zalamananaa wa‘nsurnaa ‘ala man baghiya ‘alaynaa. Allaahumma la tushammit binaa‘l-a‘daa‘ wa laa‘l-haasideen (O Allah, dölj våra fel och lugna vår fruktan säkert. O Allah, låt oss hämnas på dem som förtryckt oss, och ge oss seger över dem som gjort oss fel. O Allah, låt inte våra fiender eller de som är svartsjuka på oss vara skadeglada när en olycka sker.)”

Mina synder förföljer mig:

Du kanske säger:

”Jag har begått många synder, och jag har ånkrat mig, men mina synder förföljer och hemsöker mig. Mina minnen irriterar min sömn och låter mig inte vila.” Hur kan jag frigöra mig själv?”

Mitt råd är att dessa känslor är ett bevis på din uppriktiga ånger. Detta är väsentliga skamkänslor, skamkänslor är ånger. Men du kan se på ditt förflutna med hopp, hopp att Allah ska förlåta dig. Misströsta inte om Allahs barmhärtighet, för Han säger:

Vem - utom den som helt gått vilse - ger upp hoppet om sin Herres nåd? [41]

Ibn Mas'ood må Allah vara nöjd med honom sade:

"Den värsta synden är att associera partners med Allah, att känna sig säker från Allahs plan och att misströsta av Allahs barmhärtighet." [42].

I processen att gå mot Allah, motiveras den troende både av fruktan för Allah och också hopp om Hans barmhärtighet.

Den ena eller den andra segrar då man behöver. Om hans syndar, och fruktan för Allah kommer över honom, så han ångrar sig. När han ångrar sig fylls hans hjärta med Allahs barmhärtighet och hans söker Allahs förlåtelse.

Ska jag erkänna?

En ångerfull person kan fråga sig.

"Jag vill ångra mig, men måste jag gå och erkänna synden jag har begått? Är det ett villkor för att ångra sig att behöva gå till en Qaadi (domare) domstol om allt jag gjort, och be honom ge det passande straffet på mig? Vad är betydelsen på historien jag precis läst om Maa'iz må Allah vara nöjd med honom ånger, och Ghaamidi kvinnan må Allah vara nöjd med henne och mannen som kysste kvinnan i trädgården?"

Mitt svar är att slaven riktar sin dyrkan till Allah, utan mellanhänder, vilket är en av de viktigaste delarna av tron i *Tawheed* (monoteism) med vilket Allah är nöjd. Han säger:

När Mina tjänare frågar dig om Mig [svara då att] Jag är nära; Jag besvarar den bedjandes bön, när han ber till Mig (utan mellanhänder eller medlare)... [42].

Om vi tror att ånger bara är till Allah, då är erkännandet bara till Allah. Faktum är att Profeten ﷺ brukade be i sin du'aa om förlåtelse:

"Aboo'u laka bi na'matika wa aboo'u bi dhanbi (Jag erkänner Din välsignelse och erkänner min synd mot Dig)."

Detta är ett erkännande till Allah. Vi är inte, med Allahs förtjänst, som Kristna med präster, biktstolar, dokument av förlåtelse, etc.

Säkerligen så säger Allah:

Vet de inte att det är Allah som tar emot Sina tjänares ånger...? [43]

d.v.s., Han accepterar från Hans slavar utan mellanhänder eller medlare.

Vad som gäller att dela ut straff, om gärningen inte har kommit ut till allmänheten så som imamen, ledaren eller *qaadi*, då behöver man inte gå och erkänna. Om Allah har dolt en synd, då är det inget fel om han också döljer sin egen synd.

Det är tillräckligt för honom att ångra sig till Allah, och det är då mellan honom och hans Herre. En av Allahs namn är *al-Sitteer*, vilket betyder Den Som döljer (Hans slavars fel), och Han tycker om när Hans slavar döljer sina synder också. Vad som gäller *Sahaabah* så som Maaíz , Ghaamidi kvinnan som begick *Zinaa*, och mannen som kysste kvinnan i trädgården, alla de gjorde något de inte behövde göra, må Allah vara nöjd med dem, för de var angelägna att rena sig själva. Beviset för detta är att Profeten ﷺ vände sig bort från Maaíz och från Ghaamidi kvinnan först. När Omar sa till mannen som kysste kvinnan i trädgården,

"Allah dolde hans synd." Han skulle ha dolt den själv också?"

Profeten ﷺ fortsatte att vara tyst, vilket indicerar att han instämde.

Så det är inte nödvändigt att gå till en domstol och registrera ett officiellt erkännande, om Allah har dolt hans synd. Det är inte nödvändigt att gå till imamen i moskén för att få ett passande straff, eller be en vän att dela ut straffet i hemmet, som en del tror.

Följande berättelse berättar om hur viktigt det är att vara försiktig med den inställning som en del okunniga människor tror om dem som har ånkrat sig: en man som ville ångra sig gick till en ignorant *imam* i moskén, erkände sin synd och frågade honom vad han skulle göra. *Imamen* sa,

"Gå till domstolen och erkänn din synd officiellt." De kommer att ge det rätta straffet till dig." Så får vi se vad som händer näst."

Den fattige mannen såg att han inte kunde göra detta, så han glömde bort att ångra sig och fortsatte som han brukat.

Jag ska här ta tillfället i akt för att lägga till en viktig kommentar; vetskap om reglerna i *islam*, och söka efter dem från en korrekt källa är ett förtroende.

Allah säger:

... Fråga de som går efter [de tidigare uppenbarelserna], om ni inte vet det. [44]

... Han den Nåderike! Rikta därför dina frågor om Honom till En som är väl underrättad! [45]

Alla som predikar är inte kvalificerade att ge *fatawa* (regler eller domslut).

Alla *imamer* eller *muezzin*, talare eller sagoberättare är inte kvalificerad att ge regler till folket. En muslim är ansvarig att veta vart han kan ta reglerna ifrån. Detta är en viktig del i religionen. Profeten ﷺ var rädd för det som kunde hända hans *Ummah* på grund av de missledande imamerna. En av Salaf (tidiga generationen i Islam) sade:

"Kunskap är religionen, så var uppmärksam på vem du tar din religion ifrån."

Var uppmärksam på dessa fällor, rådfråga bara pålitliga lärda när du är osäker på en fråga. Och Allah är källan till hjälp.

Viktiga Fatwa om ånger:

Du kanske säger:

"Jag vill ångra mig men jag vet ingenting om reglerna vad som gäller ånger." Jag har många frågor om hur jag ska ångra mig från mina synder, hur jag ska betala tillbaka de "skulder" jag är skyldig Allah som jag försummat och hur jag ska kompensera andra för de saker jag tagit eller nekat dem, Finns det några svar på alla dessa frågor? "

Här följer några svar som kommer att släcka din törst efter kunskap när du vänder dig till Allah.

[Fråga 1:]

Jag faller in i synder, varefter jag ångrar mig, men min mänskliga själ som är benägen att göra dåligt (mitt nafs) tar över det goda hos mig och jag upprepar synden! Betyder det att den första ånger gärningen jag gjorde ogiltighets förklaras och att jag fortfarande bär de tidigare synder så väl som de senare synderna?

[Svar 1:]

De flesta lärda säger att ett villkor för giltig ånger är att synden aldrig ska upprepas. Villkoret för giltig ånger är att personen ska sluta med denna syndiga gärning på en gång, känna uppriktigt samvetsqual för att ha gjort det, och vara beslutsamt att inte göra om den. Om han upprepar den, då räknas han som en som begått en ny synd, som han måste ångra sig för

igen, hans tidigare ånger är giltig.

[Fråga 2:]

Är ångern från en synd giltig om jag är skyldig till en annan?

[Svar 2:]

Ja, ånger från en synd är giltig även om du är skyldig till en annan, så länge de inte är av samma sort och att den andra synden inte är sammankopplad med den första.

T ex, om en person ångrar sig efter att han hållit på med *riba* (ränta) fastän han dricker vin, eller vise versa, då är denna ånger giltig, men om han ångrar sig från att ha handlat med ränta medan han fortfarande handlar med att räkna ränta, då är hans ånger inte giltig.

Liknande om han ångrar sig från att röka hasch men fortfarande dricker vin, eller vise versa, eller om han ångrar sig från *Zinaa* med en kvinna men fortfarande har syndig relation med en annan, är hans ånger inte accepterad. I dessa fall går han från en synd till en annan inom samma kategori av synd.[46]

[Fråga 3:]

Jag har försummat många av Allahs rättigheter i det förflutna, såsom bön, fasta och zakaat. Vad bör jag göra nu?

[Svar 3:]

Enligt den mest korrekta åsikten så måste den person som har försummat böner i det förflutna inte ta igen dem, eftersom tiden för dem är förbi, och han kan inte göra någonting åt det.

Men han kan kompensera för dem genom uppriktig ånger, sökande Allahs förlåtelse och utföra så många *naafil* (extra) böner som han kan, så att Allah kanske förlåter honom.

Om personen som har struntat i att fasta var muslim då tiden för fastan inföll, så måste han ta igen dem och, vad mer är, han måste ge mat till en fattig person för varje dag av *Ramadan* som han missade och inte har tagit igen innan nästa *Ramadan* kommer, utan skäl.

Detta är soningen för fördröjningen i att ta igen fasta, och den förblir på detta vis, även om

på varandra följande *Ramadans* har kommit och gått.

Exempel 1: En man lät bli att fasta under tre dagar i *Ramadan* år **1400 EH** [Efter *Hijra*] och fem dagar i *Ramadan* år **1401 EH**, utav försumlighet. Flera år senare gjorde han *tawbah* till Allah.

Nu måste han ta igen de åtta dagarna som han inte fastade, och ge mat till en fattig person för varje dag av de åtta försummade dagarna.

Exempel 2: En flicka kom i puberteten (d.v.s., fick mens) år **1400 EH**, men kände sig för blyg för att berätta för sin familj, så hon fastade i åtta dagar under sin mens, och tog inte igen dessa dagar senare. [Denna fasta är ogiltig eftersom en menstruerande kvinna inte är tillåten att fasta. Översättaren].

Hon måste ångra sig till Allah, och nu gäller samma regel - hon måste ta igen de dagarna och ge mat till en fattig för varje missad dag.

Vi ska notera här att det är en skillnad mellan att försumma bön och försumma fastan. Det finns en del lärda som säger att den som medvetet inte fastar utan anledning, kan inte ta igen det senare. Den som har försummat att betala *zakaat* tidigare måste fortfarande betala den, för det är både Allahs rätt och den fattiges rätt. [47]

[Fråga 4:]

Om synden involverar andra människors rätt, vilken sorts ånger gäller då?

[Svar 4:]

Huvudprincipen i detta fall finns i hadithen från Profeten ﷺ ;

"Den som gjort fel mot sin broder, vare sig det handlar om heder eller pengar, låt han ställa allt till rätta idag, innan han blir överrumplad av en Dag då det inte kommer att finnas dinar och dirham, utan de goda gärningar han har som kredit kan tas bort och ges som kompensation till den han har felat, och om han inte har några goda gärningar som kredit, kommer offrets synder att läggas på hans egen last." [48]

Den enda vägen ut för den som har ångrat sig från dessa felaktiga gärningar är att ge tillbaka det han är skyldig till offret, eller att be om förlåtelse. Om de förlåter honom, så är allt bra, annars måste han betala tillbaka...

[Fråga 5:]

Jag har begått synden att baktala en eller flera personer, och jag förtalade andra genom att säga att de gjort saker de egentliga var oskyldiga till. Måste jag berätta för dem vad jag har gjort och be om deras förlåtelse? OM inte, hur ångrar jag mig?

[Svar 5:]

I detta fall måste man väga för och nackdelar. Om du berättar för dem om att du baktalat eller förtalat och det inte resulterar i att de blir arga eller att de börjar hata dig, då ska man berätta det för dem – även om det bara sker på ett allmänt sätt – och be om deras förlåtelse. Han kan säga

“Jag har gjort fel mot dig tidigare,”

eller

“Jag har talat om dig på ett orättvist sätt, och nu har jag ånkrat mig till Allah, så snälla förlåt mig”

- utan att gå in på detaljer, och detta är tillräckligt bra.

Men om du berättar för dem om ditt baktalande och förtal frambringa hat och vrede (vilket är mest troligt i de flesta fall), eller om allmän ursäkt inte kommer att tillfredsställa dem utan han kommer kräva detaljer (som kommer få dem att hata dig ännu mer) – då behöver han inte berätta alls, för islam vill inte öka orätt handlande.

Att berätta för en person som tidigare var avslappnad och glad om någonting som kommer att göra honom arg och framkalla hat går emot *Sharee'ahs* mål, vilka försöker öppna muslimernas hjärta mot varandra och sprida broderlig kärlek mellan dem.

Att man berättar för en person om sitt förtal får den personen att hata honom från och med det. I sådana fall är det tillräckligt att bara ångra sig inför Allah, på följande sätt:

En skall känna ånger, sökandes Allahs förlåtelse, tänka på uselheten i denna synd, och tro att det är *haram*. Han skall säga till människorna till vilka han yttrat de falska orden att det han sagt inte var sant, och han skall rentvå namnet på den person om vilken skvallret handlade om.

Han skall tala berömmande om personen som han förtalat, i samma församling som förtalet

skedde, och nämna hans goda kvaliteter. Han skall försvara personen som han skvallrade om i det förflutna, och ta honom i försvar om någon försöker att tala illa om honom. Han skall be om förlåtelse för honom i hans frånvaro. [49]

Vi skall här notera skillnaden mellan finansiella rättigheter och rättigheterna till psykisk säkerhet, å ena sidan, och rättigheterna påverkade av förtal och skvaller, å den andra. Människor kan få fördelar från det dom hör om och kompenserade för deras finansiella rättigheter, och dom kommer att bli glada, det är på grund av det som att förtiga dem inte är tillåtet.

Det är skillnad i förhållande till överträdelser rörande en mans ära, där avslöjande av dem endast kommer att orsaka mera trångmål och smärta.

[Fråga 6:]

Hur ångrar sig en mördare?

[Svar 6:]

Mördaren har brutit tre rättigheter: Allahs rätt, offrets rätt, och offrets familjs rätt. Vad gäller Allahs rätt, så är ånger den enda vägen att betala tillbaka. Vad som gäller offrets släkt, han måste lämna sig själv till dem så att de kan gagna dem själva över deras rätt. De har tre val: *qisaas* (vedergällning), eller *diyah* ("blodspengar") eller så kan de förlåta honom. Vad som gäller offrets rätt, de kan inte kompenseras i denna värld. I detta fall säger de lärda att om mördarens ånger är uppriktig, kommer Allah frikänna hans plikt att betala tillbaka offret, och Han kommer själv kompensera offret på Domedagen. Detta är den sundaste åsikten.[50].

[Fråga 7:]

Hur ångrar sig en tjuv?

[Svar 7:]

Om han fortfarande har de stulna varorna, ska han återlämna dem till ägaren. Om han har sålt dem eller om deras värde har sjunkit på grund av användning eller för att tiden gått, så ska han betala tillbaka dess ursprungliga värde, om inte ägaren vill förlåta honom.

[Fråga 8:]

Jag skäms och det är pinsamt att gå till de jag stulit ifrån, jag kan inte gå och

erkänna och be om deras förlåtelse. Vad ska jag göra?

[Svar 8:]

Det är ingen synd på dig om du undviker den skam att se dem i ansiktet. Du kan återlämna egendomen via en tredje person, och be honom att inte nämna ditt namn, eller så kan du skicka det på posten, eller placera det på en plats som de kommer att finna saken på, eller ett indirekt närmande, genom att säga, "*Detta är vad någon är skyldig dig*". Det som är av betydelse är att återlämna folkets egendomar till dem, inte nämna namn.

[Fråga 9:]

Jag brukade stjäla från min faders plånbok i hemlighet. Nu vill jag ångra mig, men jag vet inte hur mycket exakt jag har tagit, och jag skäms för mycket för att berätta det för honom.

[Svar 9:]

Du ska värdera summan du tog efter bästa förmåga, tänkandes i termer mera är bättre än mindre. Det är ingenting fel med att returnera det i hemlighet på samma sätt som du tog dem.

[Fråga 10:]

Jag stal pengar från några människor, och nu har jag ångrat mig, men jag vet inte vart dom bor nu. (En annan person kan säga: Jag förskingrade pengar från ett företag som nu har upphört, eller som har flyttat någon annanstans. Eller jag stal från en affär som nu har ändrat deras plats, och jag vet inte vem som äger den.)

[Svar 10:]

Du måste leta efter dem, på bästa sätt med dina medel. Om du hittar dem, betala tillbaka vad du är skyldig dem. Om ägaren har dött, betala då tillbaka till hans efterträdare. Om, trots dina ansträngningar, du inte kan hitta dem, ge då ett likvärdigt belopp i välgörenhet på deras vägnar – även om dom inte är Muslimer, för Allah kommer att belöna dem i denna värld, trots att det inte finns någon belöning för det otroende i Livet efter detta.

Detta ämne är som det som diskuterades av Ibn al-Qayyim – må Allah ha barmhärtighet på honom – I *al-Madaarij* (1/388):

En man i den Muslimska armen stal från krigsbytet. Efter ett tag, ångrade han sig, och tog det som han stulit till befälhavaren av armen, som vägrade att acceptera det, sägandes:

"Hur skall jag kunna returnera det till soldaterna när dom har skingrats?"

Så (mannen) gick till Hajjaaj ibn al-Shaa'ir (för att be om hans råd).

Hajjaaj sade:

"Allah känner till armen, Han vet deras namn och deras fäders namn." Betala en femtedel till de rättmätiga ägarna (d.v.s. bayt al-maal eller skatten av den Islamiska staten, till vilken en femtedel av alla krigsbyten skall ges), och ge resten i välgörenhet å deras vägnar. Allah kommer att se till att det når dem."

Så mannen gjorde som han hade blivit rådd. När han berättade för Mu'aawiyah må Allah vara nöjd med honom (Kalifen) om det, sade han:

"Om det bara hade varit jag som givit dig denna fatwa, det hade varit kärare för mig än hälften av vad jag äger."

Shaykh al-Islam Ibn Taymiyah - må Allah ha barmhärtighet på honom - utfärdade en liknande fatwa, vilken även nämns i *al-Madaarij*.

[Fråga 11:]

Jag beslagtogs olagligt några rikedomar som tillhörde de föräldralösa, och investerade dem i affärer. Detta gav en vinst som fördubblade den ursprungliga summan flera gånger. Men nu har jag börjat frukta Allah. Hur kan jag ångra mig?

[Svar 11:]

De lärda har uttalat flera åsikter om sådana fall. Den mest rimliga och rättvisa av dem föreslår att du skall returnera det ursprungliga kapitalet till de föräldralösa, tillsammans med hälften av vinsten. Detta kommer att göra dig och dom till partners, som det ska, i vinsten, såväl som att returnera det ursprungliga beloppet till dem.

Denna åsikt var berättad av *Imaam Ahmad ibn Hanbal*- må Allah ha barmhärtighet på honom -, och var även åsikten hos *Shaykh Al-Islam Ibn Taymiyah* - må Allah ha barmhärtighet på honom -, vilkens student *Ibn al-Qayyim* - må Allah ha barmhärtighet på honom - bedömde att det var det mest korrekta. [51]

Liknande regler finns även i fallet med stulna kameler eller får: om dom får en avkomma, så skall den ursprungliga boskapen och halva av deras avkomma lämnas till den rättmätiga ägaren. Om ursprungsboskap har dött, då skall dens pengavärde och hälften av dens avkomma lämnas över.

[Fråga 12:]

En man jobbade i ett flyglasts företag som lagrade olika sorters gods, och han stal en kassettspelare från dem. Några år senare, ångrade han sig. Skall han returnera bandspelaren, eller skall han ge dem en motsvarande summa pengar eller en liknande apparat, eftersom originalmodellen inte längre finns på marknaden?

[Svar 12:]

Han skall returnera den ursprungliga apparaten, plus en passande summa pengar för att göra upp värdeminskningen i värdet orsakat av tiden som gått och nötandet och slitandet av användandet. Detta skall göras på ett passande vis, utan att orsaka skada eller problem för honom själv. Om det inte är möjligt, så skall han ge en likvärdig summa i välgörenhet på den rättmätiga ägarens bekostnad.

[Fråga 13:]

Jag brukade ha pengar som var tjänade från riba (ocker eller ränta), men jag har spenderat allt och har ingenting kvar. Nu vill jag ångra mig - vad skall jag göra?

[Svar 13:]

Allt du behöver göra är att ångra dig uppriktigt till Allah. *Riba* är en allvarlig sak, som kan ses från de fakta i Koranen, Allah deklarerade inte krig mot någon förutom mot folket som gjorde upp med *riba*. Eftersom pengarna som tjänades på ränta är borta, behöver du inte göra någonting angående det.

[Fråga 14:]

Jag köpte en bil med pengar, en del av dem var halaal och en del haraam. Jag har fortfarande bilen - vad skall jag göra nu?

[Svar 14:]

Om en person köper någonting som inte kan delas upp – som ett hus eller en bil – med pengar som delvis är *halal* och delvis *haram*, är det tillräckligt för honom att ta en summa likvärdig *haraam* pengarna från någon annan rikedom han har, och betala det i välgörenhet, med meningen att rena den produkt han äger. Om *haram* delen av pengarna är tillhörande andra människor, måste han betala dem motsvarande del, enligt de riktlinjer utlagda i tidigare frågor.

[Fråga 15:]

Vad skall göras med pengar intjänade från att sälja cigaretter, när dem har blivit blandade eller sparade med andra, halal, pengar?

[Svar 15:]

Någon som handlar med *haraam* saker, som att sälja musikinstrument, *haraam* kassetter och cigaretter, när han vet reglerna rörande dessa, och ångrar sig, skall ge bort vinsten som han gjort till en god sak. Meningen är att endast bli av med dem; detta räknas inte som ett agerande av välgörenhet som sådant, därför att Allah är god och ren och endast accepterar vad som är gott och rent.

Om dessa *haraam* pengar är blandade med andra, *halaal* pengar – som i fallet med en affärsinnehavare som säljer cigaretter tillsammans med andra, tillåtna saker, skall han kalkylera beloppet efter bästa förmåga och betala det i välgörenhet, med hoppet att rena resten av hans rikedomar.

Allah kommer att kompensera honom med gott, för Han är den mest Generöse, mest Snälla. I stort sett, någon som har rikedomar förtjänade med *haraam* varor och vill ångra sig skall göra följande:

Om han inte var Muslim på den tiden när han tjänade pengarna, behöver hen inte göra sig av med dem när han ångrar sig, därför att Allahs Budbärare ﷺ inte gav sina kompanjoner order om att göra sig av med deras *haraam* inkomster när dom anslöt sig till Islam.

Om han var Muslim på den tiden när han tjänade *haraam* pengar, och visste att det var *haraam*, då måste han göra sig av med dessas *haraam* förtjänster som han har när han ångrar sig.

[Fråga 16:]

En man brukade ta mutor, men nu har Allah visat honom den Rätta Vägen. Vad skall han göra med pengarna som han tjänat på mutor?

[Svar 16:]

Något av följande gäller i detta fall:

Endera han tog mutor från en beklämd person som blev tvingad att betala mutor med avsikt att få vad som rätteligen var hans på grund av att han hade inte något annat sätt att få det som var hans rätt. I detta fall, den som vill ångra sig skall betala tillbaka mutan därför att det är av åsikten att den är tagen med tvång.

Eller han tog en muta från någon som var skyldig till onda gärningar som han var, och som använde mutan som hjälpmedel för att få saker som inte var hans. I detta fall, skall pengarna inte returneras till den som betalade mutan, utan skall ges till ett gott ändamål, som att ge dem till de fattiga.

Den som vill ångra sig från att ta mutor skall även ångra sig från den skada som han orsakade genom att neka människor vad som rätt fullt var deras och ge det till dem som inte förtjänade dem.

[Fråga 17:]

Jag brukade göra haram saker och få betalt för dem. Nu som jag har ånkrat mig, behöver jag återlämna pengarna till personerna som har betalat dem till mig?

[Svar 17:]

När en person som brukade göra *haram* tjänster och får betalt för dem ånkrar sig, skall han göra sig av med allt som han tjänat på det och fortfarande har kvar, men han skall inte returnera dem till personerna från vilka han fick dem.

Så en prostituerad som brukade ta betalt för att begå *Zinaa* skall inte ge tillbaka pengarna till sina kunder när hon ånkrar sig. En sångare som brukade acceptera betalning för att sjunga *haraam* sånger skall inte ge tillbaka pengarna till hans publik när han ånkrar sig.

Den som brukade sälja vin eller droger skall inte ge tillbaka pengarna till hans kunder när han ånkrar sig. Den som brukade bära falska vittnesmål för pengars skull skall inte ge tillbaka

pengarna till dem som nyttjade hans tjänster när han ångrar sig – och så vidare.

Orsaken till detta är att om pengarna ges tillbaka till syndaren som betalade dem, betyder att han har skaffat sig både synden och haraam pengar (vilket ökar hans möjligheter till att begå mera *haram* saker).

Detta är den framställda åsikten hos *Shaykh al-Islam* Ibn Taymiyah – må Allah ha barmhärtighet med honom -, och anses vara den mest korrekta åsikten hos hans student Ibn al-Qayyim – må Allah ha barmhärtighet med honom.[52]

[Fråga 18:]

Det är ett annat problem som bekymrar mig. Jag har begått illegala sexuella förbindelser med en kvinna. Hur skall jag ångra mig från denna synd? Är det tillåtet för mig att gifta mig med henne för att dölja affären?

En annan man sade att han hade illegalt sexuellt umgänge medan han var utomlands, och resultatet blev att kvinnan blev gravid. Är det hans barn. Och måste han skicka pengar för att täcka barnets kostnader?

[Svar 18:]

Frågor av detta slag har frågats så ofta att det är absolut nödvändigt för alla Muslimer att ge allvarlig uppmärksamhet till att rätta till dem själva enligt vägledningen i Koranen och *Sunnah*.

Speciell uppmärksamhet behövs gällande sänkandet av blicken, undvika att vara ensam med en av det andra könet (*khulwah*), undvika att skaka hand med en kvinna med vilken man inte är nära släkt, hålla fast vid full *hijab*, inte blanda med det motsatta könet, inte resa till icke Muslimska länder när det inte finns något behov till det, bilda Muslimska hem och Muslimska familjer, och uppmuntra tidiga äktenskap och ta bort hindren som kan förhindra det.

Rörande frågan om en person som begår illegala sexuella förbindelser, någon av följande situationer kan användas:

Endera han hade umgänge med henne av våld (d v s våldtäkt). I detta fall, måste han betala henne en passande *mahr* (brudgåva) som compensation för den skada han har orsakat henne, och han måste ångra sig uppriktigt till Allah. Om ämnet har kommit till kännedom till myndigheten, måste ett passande straff utdelas till honom. [53]

Eller han har umgänge med henne med hennes tillåtelse. I detta fall, allt som han behöver göra är att ångra sig. Barnet tar inte hans namn och anses inte vara hans över huvud taget. Han behöver inte spendera på barnet på grund av att det är ett resultat av otukt; i detta fall skall barnet ta mammans namn, inte namnet på den man som bedrev otukt.

Det är inte tillåtet för en man som har ånkrat sig att gifta sig med en kvinna för att dölja deras affärer, därför att Allah säger (tolkandes av betydelsen):

Äktenskapsbrytaren tar inte någon annan än en äktenskapsbryterska eller en kvinna som dyrkar avgudar till hustru och ingen tar en äktenskapsbryterska till hustru utom en äktenskapsbrytare eller en avgudadyrkare. Sådana [förbindelser] är förbjudna för de troende. [54]

Det är inte tillåtet för en man att gifta sig med en kvinna som är gravid som resultat av otukt, även om det är mannens barn, eller att gifta sig med en kvinna när man inte vet om hon är gravid eller inte.

Om han och kvinnan båda uppriktigt ångrar sig, och hon bevisar att hon inte är gravid, då är det tillåtet för honom att gifta sig med henne och starta ett nytt liv med henne vilket är tilltalande för Allah.

[Fråga 19:]

Jag hade olaglig äktenskapsförbindelse med en kvinna varefter jag gifte mig med henne, och vi har nu varit tillsammans flera år. Vi har båda ånkrat oss uppriktigt till Allah. Vad behöver jag göra i detta fall?

[Svar 19:]

Så länge ångern är uppriktig från er båda, så behöver ni gifta om er igen, fullfölja *sharías* villkor att ha en *wali* (brudens förmyndare) och två vittnen. Detta behöver inte ske i rättssalen; om det görs hemma så är det tillräckligt.

[Fråga 20:]

En kvinna säger att hon gift sig med en rättfärdig man, men hon gjorde saker innan giftermålet som Allah ogillar. Vilket hon har dåligt samvete över, och hon frågar om hon ska berätta för hennes man vad som hänt innan.

[Svar 20:]

Ingen av make/maka måste berätta för den andra vad de gjort tidigare. Den som gjort felaktiga gärningar ska dölja dem så som Allah dolt honom (eller henne), uppriktig ånger är tillräcklig.

Om en man gifter sig med en oskuld, men efter första samlaget förstår han att hon inte är oskuld på grund av omoraliska gärningar hon gjort tidigare, har han rätt ta tillbaka den *mahr* (hemgift) han givit henne och skilja sig. Men om han ser att hon ångrat sig till Allah och Allah dolt hennes synd, och bestämmer att han stannar med henne, då blir han belönad stort av Allah.

[Fråga 21:]

Vad krävs av den som ångrat sig från homosexualitet?

[Svar 21:]

Den som gör detta och den som det görs till måste ångra sig uppriktigt till Allah. Inget värre straff skickades av Allah än det som skickades på Luts folk, på grund av den stora och avskyvärda synden. Dessa straff var:

- Deras syn togs bort från dem och de lämnades blinda och snubblandes, som Allah säger:

... Då slog vi dem med blindhet... [55]

- *Sayhah* (plåga, hemskt skrik, åskande dån) skickades på dem.
- Deras hem vändes upp och ner.
- Stenar av bakad lera, uppradade regnades ner på dem, och de var tillintetgjorda.

Därför är det Islamiska straffet för den som hittas skyldig till denna synd (analt samlag) att straffas, oavsett om han är gift eller inte. Profeten ﷺ sa:

"Den du finner som begår synden som Luts folk begick, [straffa dem], både den som gör det och den som får det gjort." [56]

[Fråga 22:]

Jag har ångrat mig till Allah, men jag har fortfarande några haraam saker i min ägo, som musik instrument, kassetter och filmer. Är det tillåtet för mig att sälja dem, speciellt eftersom de är värda mycket pengar?

[Svar 22:]

Det är inte tillåtet att sälja *haram* saker, och pengarna förtjänta genom att sälja dem är också *haraam*. Profeten ﷺ sade:

”När Allah förbjöd en sak, förbjöd Han även dess pris.”[57].

Så länge som du vet att vem som än köper dessa saker använder dem till ändamål som är *haraam*, är det inte tillåtet för dig att sälja dem till någon, därför att Allah har förbjudet detta i *ayahn* (förklaring till betydelsen):

... hjälp inte varandra med synd och överträdelser...[58].

Det spelar ingen roll hur mycket världslig rikedom du kan komma att förlora, det som är med Allah är bättre och mer varaktigt, och Han kommer att kompensera dig med Hans behag och ynnest.

[Fråga 23:]

Jag var en vilseledd författare, spridandes världsliga historier och artiklar. Jag använde min poesi till att sprida lösaktighet och omoral. Så vände Allah sig till mig med Hans barmhärtighet och vägledde mig, tog mig ut från mörkret och in i ljuset. Hur skall jag ångra mig?

[Svar 23:]

Detta är en stor ynnest och välsignelse från Allah. Detta är vägledningen för vilken vi ärar Allah. Vi ber Honom att hjälpa dig att stå fast och välsigna dig ännu mer. Den som brukade använda hans ord och hans penna till driva krig mot Islam genom att sprida avvikande ideologier, missledande innovationer (*bidah*), korruption och omoral är ålagd att göra följande:

Han skall tillkännage hans ånger från allt som han har skrivit, och publicerat – genom alla möjliga vägar – avsäga hans tidigare missledande skrivelser och vederlägga alla hans gamla

idéer, så att hans nya ställning kommer att bli välkänd och ingen kan anklaga honom för att han var missledd av de skrifter som han nu har förkastat. Detta allmänna tillkännagivande är obligatoriskt för ånger i sådant fall, som Allah säger:

Förutom dom som ångrar sig och gör rättfärdiga handlingar, och öppet deklarerar (sanningen som dom dolt).” Dessa, kommer jag att acceptera deras ånger. Och Jag är den Ende som accepterar ånger, den mest Barmhärtiga. [59]

Dom skall använda deras ord och deras pennor till att sprida Islam, använde deras energi till att stödja Allah religion, lära folket om Sanningen och kalla dem till den. Dom skall rikta deras energi mot att motanfalla fienden till Islam, visandes dem och deras planer, och visa deras påståendes fel, precis som han brukade stödja dem innan. Följaktligen kommer dom att bli svärd i försvaret av sanningen mot falskheten.

Likadant, någon som tidigare har övertygat en annan person - till och med i ett privat möte - om något *haraam*, som idén att *riba* inte är ocker som sådan och därför är tillåten, skall gå tillbaka till den personen och förklara sanningen för honom, precis som han tidigare ledde honom på avvägar. På detta sätt kan han sona för hans tidigare synd. Och Allah är Den som vägleder.

Avslutning

O Allahs slavar, Allah har öppnat ångerporten åt er, så varför inte stiga in? Det berättades att ångerporten har en vidd som distansen mellan Öst och Väst (enligt en annan källa, dess vidd tar 70 år att resa igenom.) Den stängs inte förrän solen går upp från väst.[60].

Lyssna till Allahs kall:

”O Mina slavar ni felar natt och dag, men jag förlåter alla synder, så be Mig om förlåtelse och jag kommer att förlåta er.”[61].

Så varför inte söka förlåtelse?

Allah sträcker fram Hans Hand på natten för att förlåta de som gjort fel under dagen, och Han sträcker fram Hans Hand på dagen för att förlåta de som gjort fel under natten. Allah älskar våra ursäkter och böner, så varför inte vända er till Honom?

Hur vackra är inte orden av den som ångrar sig till Allah:

”O Allah, jag ber Dig vid Din Kraft och vid min egen skam att ha barmhärtighet med mig. Jag

ber Dig vid Din Styrka och min egen svaghet, vid Din självtillräcklighet och mitt eget beroende. Till Dig ger jag min ljugande, syndiga framlock. Du har många slavar utöver mig, men jag har ingen Herre utom Du. Jag har inget skydd eller flykt från Dig utom hos Dig. Jag bönfaller dig som en fattig och utblottad man, jag ber till dig med den bön den ödmjuka gör, jag kallar på dig med förbönen som den som är blind och rädd gör. Detta är ursäkten från den vars huvud är ödmjukt framför Dig, vars näsa är i dammet, vars ögon är fyllda med tårar och vars hjärta har underkastat sig Dig."

Det berättades att en rättfärdig man gick fram längst gatan då han såg en öppen dörr från vilken en pojke kom ut, gråtandes, följd av sin mor som knuffade ut honom. Hon stängde dörren framför hans ansikte, och gick in igen. Pojken gick bort en bit, och stod där och tänkte, men han kunde inte hitta någon annan tillflykt än det hus han kommit ut ifrån och ingen skulle ta hand om honom så som hans moder. Med brustet hjärta, gick han tillbaka men hittade dörren fortfarande låst. Han lade sig på trappan och somnade, med tårar som lämnat kvar spår i ansiktet.

Efter ett tag kom hans mor ut. När hon såg honom så här, kunde hon inte behärska sig. Hon kramade honom, pussade honom och började gråta och sa:

"O min son, vart gick du?" Vem skulle kunna ta hand om dig utom jag? Sa jag inte till dig att inte vara olydig mot mig och inte få mig att straffa dig, när Allah har gjort mig barmhärtig mot dig och viljan att ta hand om dig?"

Varefter hon lyfte upp honom och gick tillbaka in.

Profeten ﷺ sade till oss:

"Allah har mer medlidande med Sina slavar än en moder har mot sitt barn." [62]

Det finns ingen jämförelse mellan en moders barmhärtighet och Allahs *rahma*, som omfattar allting. Allah gläds när Hans slav gör ånger till Honom, och vi kan aldrig misströsta om godhet från en Herre som fröjdas. Allah gläds mer över ångern hos en slav när han gör *tawbah* till Honom än en man som reste genom ödemarken och stannade för att slå läger på en isolerad och farlig plats, men han hade sin kamel vid sin sida, med sin mat och dryck lastad på den. Han letade upp skuggan av ett träd, där han lade sig ner och somnade. När han vaknade, hade hans kamel försvunnit, så han gick och letade efter den. Han kom till en kulle och klättrade upp på den, men han kunde inte se någonting. Han klättrade upp på en annan kulle och såg sig runt, men han kunde inte se någonting. När hetta och törst besegrade honom, sa han:

“Låt mig gå tillbaka till där jag var (innan) och sova tills jag dör.”

Han gick tillbaka till trädet och la sig ner i dess skugga, misströstande om att någonsin se sin kamel igen. Medan han låg där, öppnade han sina ögon, och såg sin kamel stå bredvid honom, med sin grimma dinglande och hans mat och dryck fortfarande lastat på den, så han tog tag i dess grimma. Allah fröjdar sig till och med mer när den troende gör *tawbah* till Honom än denna man gladdes över återvändandet av sin kamel och sin proviant.[63]

Du bör veta att uppriktig ånger medför ånger och ödmjukhet inför Allah, och den enträgna begäran av den som gör *tawbah* är djupt älskad av Herren över världarna. Den troende slaven kommer ändå ihåg sin synd, och fylls med sorg och ånger. Han följer upp sitt misstag med så många gärningar av lydnad och godhet att *Shaytaan* till och med kan säga:

“Om jag ändå inte hade lett in honom i denna synd från början”!

Sålunda kan några av dem som ångrar sig bli bättre efter ångern än de någonsin har varit förut. Allah ska aldrig överge Sin slav som vänder sig till Honom i ånger.

Tänk dig en pojke som lever med sin far, som ger honom den bästa maten och drycken, klär honom i de finaste kläder, ger honom den bästa tänkbara uppfostran, och ger honom pengar att spendera. Han tar hand om alla pojkens intressen. Men en dag skickar hans far honom på ett ärende, och en fiende kommer och tar pojken till fånga, binder honom och bär iväg honom till fiendeland. Nu är sättet han blir behandlad på det motsatta mot den goda behandling som hans far gav honom. Närhelst han kommer ihåg sin faders godhet, fylls hans hjärta med vanda och sorg på grund av välsignelser som han har förlorat. Det händer sedan att medan han fortfarande är en fånge hos fienden, och är på väg att bli avrättad av dem, så vänder han sig plötsligt mot sin faders hem, och han ser sin fader stå i närheten. Han springer till honom och kastar sig själv i hans armar, skrikande

“O min fader, O min fader”! Se vad som har hänt din son!”

Med tårar som rinner ner för kinderna. Han står nära hans fader även fast fienden springer efter honom för att föra tillbaka honom, och de kommer fram till honom. Tror du att fadern kommer överge sonen och ge honom till fienden? Vad tror du då om Den Som är mer barmhärtig mot Hans slavar än någon fader eller moder är mot sitt barn? Hur tror du Allah kommer att besvara en tjänare som flyr från fienden och kastar sig mot Hans dörr, rullandes i dammet och gråtandes säger;

“O Herre, ha barmhärtighet mot den som ingen kan visa barmhärtighet mot utom Du, ingen

som kan stödja utom Du, ingen tillflykt utom till Dig, ingen som kan hjälpa utom Du, en som är fattig och som behöver Dig, en som bönfäller Dig. Du är hans tillflykt, Du är Hans källa till skydd. Det finns ingen flykt eller skydd från Dig utom hos Dig...”?

Låt oss gå vidare, till goda och rättfärdiga handlingar, till sällskapet med rättfärdiga människor, att undvika avvikelser efter att ha blivit vägledda rätt. Må Allah vara med dig.

---

[1] al-Noor 24:31

[2] al-Hujuraat 49:11

[3] al-Tahreem 66:8

[4] Berättad av al-Tabaraani i *al-Kabeer* och al-Bayhaqi i *Shu'ab al-Eemaan* (Trons grenar); klassad *hasan* av al-Albaani i *Silsilat al-Ahaadeeth al-Saheehah*, 1209

[5] Berättad av Ahmad; *Saheeh al-Jaami'*, 2686-2687

[6] al-Hijr 15:49

[7] al-Hijr 15:50

[8] Hood 11:3

[9] Berättad av Ahmad och Ibn Maajah; *Saheeh al-Jaami'*, 6802

[10] Berättad av Ahmad och al-Tirmidhi, och klassad som Saheeh i *Al-Targheeb wa'l-Tarheeb*, 1/9

[11] Hämtat från *Fawaa'id hadeeth qaatil al-mi'ah* (vad vi kan lära oss från en hadeeth om den som dödade hundra människor.) Som vi tog upp i boken.

[12] al-Zukhruf 43:67

[13] Berättad av Ahmad och al-Tirmidhi, *Saheeh al-Jaami'*, 6132

[14] Berättad av Muslim

[15] Berättad av 'Abd al-Razzaaq i *al-Musannaf*, 7/325

[16] al-Furqaan 25:68

[17] al-Zumar 39:53

[18] al-Zumar 39:53-54

[19] al-A'raaf 7:156

[20] Berättad av al-Tabaraani i *al-Kabeer*, och av al-Haakim; *Saheeh al-Jaami'*, 4330

[21] Berättad av al-Tirmidhi; *Saheeh al-Jaami'*, 4338

[22] Berättad av Ibn Maajah; *Saheeh al-Jaami'*, 3008

[23] Enad om al-Bukhari och Muslim

[24] Al-Furqaan 25:68-70

[25] al-Furqaan 25:70

[26] Al-Haythami sa: en liknande version från al-Tabaraani och al-Bazzar. Männen från al-

Bazaar's *isnaad* är män som är *Saheeh* förutom Muhammad ibn Haaron Abi Nasheetah, som är *thiqah*. *Al-Majma'* 1/36. Al-Mundhiri sa i *al-Targheeb*: dess *isnaad* är *jayyid qawiy*, 4/113. Ibn Hajar sa i *al-Isaabah* 4/149 att det uppfyller villkoren för *Saheeh*.

[27] Berättad av al-Bukhari

[28] Berättad av författaren av Sunnan; se *Saheeh al-Tagheeb wa'l-Tarheeb*, 1/284

[29] Aal 'Imraan 3:135

[30] *Saheeh al-Targheeb*, 1/94,95

[31] Berättad av al-Tabaraani i *al-Kabeer*; se även *Saheeh al-Jaami'*, 2192

[32] Hood 11:114

[33] Berättad av Muslim

[34] al-Naas 114:1-6

[35] Ibraaheem 14:27

[36] al-Room 30:60

[37] Berättad av Ahmad och Abu Dawood; se även *Saheeh al-Jaami*, 4582

[38] al-Noor 24:3

[39] *Saheeh Sunan al-Tirmidhi*, 3/80

[40] al-Shu'araa' 26:87-89

[41] Al-Hijr 15:56

[42] Berättad av 'Abd al-Razzaaq och klassad *Saheeh* av al-Haythami och Ibn Katheer, al-Baqarah 2:186

[43] Al-Tawbah 9:104

[44] al-Nahl 16:43

[45] al-Furqaan 25:59

[46] Se *al-Madaarij*

[47] För mer information, se *Madaarij al-Saalikeen*, 1/383

[48] Rapporterat av al-Bukhari

[49] *al-Madaarij*, 1/291; *al-Mughni ma'a'l-Sharh al-Kabeer*, 12/78

[50] *al-Madaarij*, 1/199

[51] *Al-Madaarij*, 1/392

[52] *Al-Madaarij*, 1/390

[53] Se *al-Madaarij*, 1/366

[54] Al-Noor 24:3

[55] al-Qamar 54:37

[56] Berättad av Abu Dawood, al-Tirmidhi och Ibn Maajah, och klassad *Saheeh* av al-Albaani i *Irwa' al-Ghaleel*

[57] En *Saheeh* hadeeth rapporterad av Abu Dawood

[58] al-Maa'idah 5:2

[59] al-Baqarah 2:160

[60] Berättad av al-Tabaraani in *al-Kabeer*; se *Saheeh al-Jaami'*, 2177

[61] Berättad av Muslim

[62] Berättad av Muslim

[63] Sammanställd från Saheeh rapporter; se *Tarteeb Saheeh al-Jaami'*, 4/368

